

Megjelenik minden hó 1-én.
Előfizetési díj egy évre 30000 K.
Amerikában az előfizetési díj
portóval 2 dollár.
Tíz példányt portómentesen küldünk.

A PÜSPÖKIMETHODISTA
EGYHÁZ KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
WALLRABENSTEIN JAKAB
Nyiregyháza, Dessewffy-tér 10. sz.
Hova a kéziratok és előfizetések küldendők.

Vér.

A hegyen épített város, a szép salamoni templommal, már igen messziről szemébe öllik a vándornak. A szent város felé veszi útját az istenfélő zsidó legalább egyszer egy évben. Maga mellett vezetett egy szépen fejlett, hibánélküli bárányt Lehorgasztott fővel ment, arca komor, fel-felsőhajtott. Elgondolkozott a multak s a jelen felett. Valami szörnyen bántotta. A lelkiismerete, ez az isteni szó az emberben. Miért? A bűne miatt! Nem volt már nyugta! Se éjjele se nappala! Mintegy mázsányi teher úgy nyomta a bűn a szívét. Ettől szabadulni kell. Mert szabadulni lehet. Mózes előirta, hogy egy bárányt fel kell vinni az Ur házába, azt ott leölni s vérével az oltár szarvát behinteni, akkor ez a vér, megtisztítja a bűnöst. Megtették sokan, igen sokan évente ezt az utat. Sok-sok fiatal bárány vére omlott, hogy a mardosó lelkiismeretnek nyugalmat szerezzen.

Mikor az áldozat bemutatott, örömtől ragyogó arccal, felemelt fővel távozott az előbb még sóhajtozó, bánatos arcú vándor. Igaz, hogy nyája egy szép báránnyal megfogyatkozott, de az is igaz, hogy nemcsak a bárány maradt ott az égő áldozati oltáron, de ott maradtak a bűnei is! Háborgó lélekkel mardosó lelkiismerettel ment fel a templomba, de megbékélt, megkönnyebbült lélekkel jött ei onnan! A bűn a bánat, a gond, a félelem, a rossz lelkiismeret, az mind ott maradt, a bárány vérével együtt égett el az oltáron! Érdemes volt hát a hosszú fárasztó utat megtenni!

A bárány vére nélkül nem volt bűnbocsánat, nem lehetett megtisztulni, nem lehetett lelki békességhez jutni.

A salamoni templom Krisztus jövedőlése szerint elpusztult. Az áldozati oltár

is. Többé nem zárandokolhat oda a hívő zsidó. De a salamoni templomnál szebb és fontosabb zárandokhely adatott nekünk s a jeruzsálemi áldozati oltárnál nagyobb, szentebb s jelentőségtejjesebb oltár épült ami számunkra: ez a zárandokhely a Golgotha s az áldozati oltár a golgothai kereszta! Ezen az áldozati oltáron áldoztatott fel Jézus Krisztus „az Istennek ama báránya, ki elveszi e világnak bűneit!” (János 1.29.) ott ontatott ki a vére, hogy sokaknak bűne ezáltal megbocsáttassék.

A Golgothára, a Jézus Krisztus keresztjére, az ott kiontott ártatlan vére néz ma sok-sok millió hívő lélek szeme. Az ut oda ismerős, nem egyszer tették már meg! Nem is hosszú, egy pillanat alatt meglehet tenni a hit szárnyán! Jöhet oda mindenki kivétel nélkül, bármely nép fia, bármely vallásnak híve, bármely osztálynak tagja. Lehet igaz-hívő és hitetlen, lehet körülmetélt avagy körülmetélkedetlen, lehet szegény vagy gazdag, lehet fiatal vagy öreg. Jöhet bármikor, nincsen zárt ajtó, nincsen kitűzött fogadási idő, nincsennek semmiféle ceremóniális előírások, milyen ruhában s milyen testtartással kell jönni. A legnagyobb szabadság adatott mindenkinek arra nézve, hogy hogyan és mikor jelenjék meg ennél az áldozati oltárnál s tegye le gyermekévének, ifjukurának, avagy aggkorának minden bűnét, minden terhét. A golgothai kereszten Jézus Krisztus széttárt karokkal, mintegy az egész világot átölelni akarván, azt kiáltja: „Jöjjetek hozzám mind, kik megfáradtatok s megterhelgettetek s én megnyugtatlak titeket!

Nagypénteket ünneplő keresztvények, halljátok e a mesternek meghívását? Nektek szól! Ha csak a kőből épített templomokba, a kőből faragot kereszthez mentek s nem a Golgothán álló kereszthez, akkor utalok, pusztá szokás, külső istentiszteleti forma,

inelynek nincsen értelme, nincsen ereje! Ha lelkiismereted megszólalt, ha bűneid terhe nyom, ha miattuk nincsen sem éjjeled sem nappalod, akkor tovább kell menned kőből épített templomod közeli vagy távoli helyénél, el kell menned a hit szárnyain Jézus Krisztus golgothai keresztlééhez s ott a „báránnyal”, mely éretted is folyt, számodra hozott áldozatként kell elfogadnod. Ott a keresztnél megérted Megváltód szavát: „ez az én vérem, mely kiontatik, bűnöknek bocsánatára.”

Szálljon gondolatod még messzibbre. Vissza a multba. Mikor a zsidó nép kivonulni készült a szolgaságból, rabságból a szabadság, a boldogság földjére. Rettenetes ítéletet rendelt Isten. Minden házban az elsőszülött megöletik. De ott ahol a báránnyal van jelezve az ajtó, ott az öldöklő angyal csendesen elvonul s a ház lakói a vér oltalma alatt állva megmenekülnek a biztos haláltól. A vér jelezte, hogy a ház lakói Isten rendelésének szótfogadtak. Isten további parancsának is szót akarnak fogadni. A vér volt paizs és oltalom. A vér jelentette az az életben maradási.

A biblia bizonyossága szerint Jézus az áldozati báránnyal. Az ő vére is paizs és oltalom, biztos menedék a halál ellen. Ahol az ő vére, ott a bűnök s a halálnak mint a bűn zsoldjának nincsen többé ereje, ott élet, örök élet van.

Lám, azért ölelt meg a kereszten, az Istennek ama báránnya, azért ontatott ki drága szent vére, hogy te megmenekülhess, hogy te életben maradhass! Jöjj a kereszthez s vedd a Jézusnak vérét, jelezd meg magadat vele, hogy bűnök, halálnak többé ne legyen rajfad hatalma. Az ő vére megisztit minket minden büntől.

Eubulus, egy istenfélő szerzetes egyszer álmodt látott. Azt álmodta, hogy a sátán megjelent előtte s egy nagy papíron felírta összes elkövetett bűneit. Felsorolta egyenként s kérdezte Eubuluszt: tudod e tagadni? Eubulus azt felelte, hogy nem tudja tagadni, de azért nem esik kétségbe s nem fél a sátántól, sem attól, hogy az ő zsákmanya lesz. Ezután a bátor felelet után ujját a Jézus sebeiből folyó vérbe mártotta, bűneinek lajstroma alá egy kereszttel irt Jézus vérevel s akkor azt látta, hogy a nagy papíros összegöngyölödve mindig kisebb s kisebb lesz, míg végre teljesen eltűnt a sátán kezéből s többé nem volt a kezében semmiféle bizonyíték. Erre Eubulus boldogan ébredt fel s örült, hogy a Krisztus vére által megmenekült a sátán kezéből.

Kedves olvasóm, ha a sátán összeírja gyermekkori, ifjúkori s felnőttkori bűneidet, pedig felírja az biztos s vádol is téged az Átyánál, akkor számodra is csak az az egy

mentség van, hogy a Jézus Krisztus vérevel kereszttel irtsz hosszú bűnlajstromod alá s egyszerre eltűnik a vádló kezéből minden bizonyíték, a Krisztus vére megtart téged az örök élet számára.

Ezt jelenti a hívő lélek számára e rövid szócseke: Vér.

W. J.

Meghívó az április 12, 13, 14-én tartandó csendes napokra Budakeszire.

Ezen a három napon a methodista gyülekezetek vezetője Funk Márton superintendens hazánk minden methodista gyülekezetének ifjú és felnőtt tagjait ezuton is meghívja, hogy magukat a mindennapi élet zajából s foglalkozásaiból kiszakítva, egyesüljenek három napon át a Budakeszi csendben, az ott felépített szünidei nyaraló telepen. Naponta biblia magyarázatok s közös imaórák tartatnak, hogy így a lelki egyesülés ápoltsék. Előadók lesznek a budapesti prédikátorok. Nők részére előad Dr. Szalos Arthurné. Következő lételek tisztelettel ki megbeszélésre:

- A felmagasztalt Krisztus,
- a) Bűneinket megbocsátja
- b) Bűneinktől megszabadít,
- c) Áldásos szolgálatra nevel
- d) Ő a gyülekezet feje.

Gyülekezeteink minden tagját ezennel meghívjuk, különösen az osztályvezetőket, gondnokokat s az ifjuság vezetőit szeretnők látni, de a többi tagot is mind. Lakás ingyenes. Napi ellátás naponta 25 000 K. Akik lisztet, zsírt, tojást, vagy egyéb természetben hoznak, azok nem fizetnek semmit. Jöjjetek testvérek testvérek testi és lelki tüdülésre!

Magyar Plakát Misszió. A tél folyamán a legkülönbözőbb evangéliumi körökhöz tartozó egyének megszervezték a Magyar Plakát-Missziót. Ennek a valóban hézagpótló mozgalomnak az a célja, hogy utcai hirdetőablakon és oszlopon, házak falán, egyházi, iskolai és egyesületi helyiségekben, villamoskocsikon, vasútállomásokon stb. kifüggesztett plakátok és azonos szövegű osztócédulák útján felvegye a harcot a bűn és hitellenség ellen s eljuttassa az evangélium üzenetét olyanokhoz is, kiket istentiszteletre, vallásos-összejövetelekre soha sem lehetne alhívni. Ezt az evangéliumhirdetést mindenkinek meg kell látni és hallani, senki sem vonhatja ki magát alóla. A plakátok (illetve osztócéduák) szövege bibliai idézet, esetleg hozzáfűzött rövid megjegyzéssel vagy kérdés-

sel, valamely bűn ostromozása, a bűn vagy bűnös intézkedések ellen való tiltakozás, idézetek kiváló keresztyének vagy más nagy emberek műveiből stb. Ezenkívül a plakátokon csak a „Magyar Plakát-Misszió” megjelölés foglalhat helyet; összejöveteli hely és idő, vagy címek a plakáton nem lesznek.

A Missziót egy, a különböző evangéliumi körök képviselőiből alakított tanács vezetése alatt a tagscsoportok s egyes tagok alkotják. A tagscsoportokat egy csoportpénztáros és legalább olyan tíz tag képezi, aki legalább havi 20 aranyfilér (3000 K) befizetésére kötelezi magát. A tagscsoportok tagjai tagdíjukat a csoportpénztáros kezébe fizetik le, az egyedül álló tagok a főpénztárosnak küldik be.

Mit tehetsz te, kedves olvasó a Magyar Plakát-Misszióért, ezért a nagyfontosságú evangéliumi vállalkozásért?

1. Jelenkezhetsz tagként a főpénztárosnál s beküldesz havonként legalább 3000 K-t. 2. Vagy időközönként adományt küldesz íbe oda.

A titkár, Podmaniczky Pál br., Budapest, VIII., Gyulai Pál-u. 9. szám. A főpénztáros Krisztof Domokos dr. VII, Aréna-ut. 4. sz.

Virágvasárnapja árváinké! Évi konferenciánk határozatát juttatjuk eszébe minden gyülekezetünknek, mely szerint a virágvasárnapra kollektá pénz jusson a budakeszi árvaházban levő árváknak. Ezután is kérjük gyülekezeti tagjainkat, legyenek szívesek ezen a vasárnapon árváinkra gondolni s akár pénzbeli, akár pedig természetbeni adományokat nekik juttatni. Az Úrnak kedves szolgálat, özvegyeket és árvákat istápolni.

Pogány községben Werzel testvérünk kis fiacskája meghalt. Schmidt prédikátor testvérünk temette, mely alkalommal igen sok nép vett részt a „hívők, temetésén s hallgatták az örökéletéről, Jézus Krisztusról szóló evangéliumot. Este Schmidt testvér még szép számú hallgató részére tarthatott összejövetelt.

Löbel János, budapesti prédikátor testvérünket és keeves nejét az élet és halál Ura nagy hitpróbára tette, mikor március 12-én reggel meghalt az egyik, majd este a másik fiuk. Egy 14 éves és egy 3 éves fiu. Az Ur egyszerre két mély sebet ütött a szerető szülői szíveken, akik azonban Isten akaratában megnyugodva tudtak gyerekeiktől elválni a közeli viszontlátás reményében, Löbel testvérünk beteg lévén, ki sem kísérhette két fiát utolsó útjukra, csak a szerető édesanya állt a két koporsó közt, hol az egyikre, hol a másikra vetvén szomorú tekintetét. Dr. Szalós testvér a koporsónál a Jel. 21. 1-4 v. alapján Funk testvér a Zsidó levél 12. 11. v. alapján beszélt a nagyszámú gyászoló közönséghez. Kreutzer testvér pedig a sírnál szolgált az Igével és Imával. Teremjen az élő hit gyászoló testvéreink szívében

és életében is az Ur előtt kedves gyümölcsöt!

Harman Józsefné, a nyíregyházi gyülekezet tagja, négy kis gyermek édesanyja, súlyosan megbetegedett. Testvéreink gondoltak rá s övére imáinkban.

A miskolci gyülekezet örömnappja. Március 15-én a magyar nemzet nagy ünnepnapján a miskolci kis gyülekezet nagy örömmel volt részese. Az nap egy kocsmahelyiséget avathattunk imateremmé, egy bünbarlangot — Istenházává. Régen nem fért már be Nehezy Károly testvérünk szobájába a sok látogató. Különböző öreg testvéreink már évek óta lemondtak kényelmes hálószobájukról s a konyhában húzódtak meg télen-nyáron, csak hogy legyen hol összegyülekezni s Isten Igéjét hallgatni. Az Ur most megsegített, hogy a nagy vasúti hid mellett levő tágas kocsmahelyiséget bérelhettük, melyben háromszor annyi hallgatót is tudunk befogadni mint eddig. Meg is telt a terem a nagy hideg dacára. Pestről itt volt Funk superintendens testvérünk, Tomasko Frigyes, a bibliatársulat igazgatója s dr. Fleischer Gyula ügyvéd, az egyház ügyésze s Fleps János, a gazdasági hivatal vezetője. Nyíregyházáról is átjött a miskolci testvérekkel örvendezni három nő és három férfi testvér. A miskolci baptista gyülekezet egy kedves lagját szintén soraink közt üdvözölhettük, valamint a hit dolgai iránt igen érdeklődő testvért, «Szöke Miklós» ugyancsak kedves vendégünknek mondhattuk.

Délután csak a tagok gyülekeztek össze imá-órára. Délután 4 órakor pedig ünnepélyes teremavatás volt, ami nem járt semmiféle ceremóniával. Csak énekeltünk, imádkoztunk s hallgattuk Funk testvérnek Ján. Jel. 21., 1—8. alapján tartott írásmagyarázatát. Különösen azt emelte ki, hogy mindennek meg kell ujulni a Jézus Krisztus által. E terem eddig sok bűnnek s bajnak volt a kulforrása, legyen ezentúl oly hely, ahol sokan megszabadulnak bűneiktől s megtalálják Krisztusban Megváltójukat. A nagyobb terem serkent sen minden tagot nagyobb munkára. Dr. Fleischer Gyula szép történeti visszpillantással festette Miskolc régi egyházi állapotait. Már 1735. körül olyan közművesek dolgoztak Miskolcon, kik naponta bibliát olvastak, emiatt börtönbe is kerültek, A bíró érdekükben Bécsbe is elment. Egy Telek Éva nevű nő pedig ugyancsak azért mert az evangéliumnak lett a hive, 1765. körül szintén börtönbe került s inkább több évi fogságot szenvedett társnőivel, de az evangéliumtól el nem állott. Tomasko testvérünk is köszöntötte a gyülekezetet.

Istentisztelet után a testvérek nagy szeretettel összeadott szeretet vendégséggel fejezték be az ünnepélyt, amelyre az 1 és fél óra járásnyira fekvő Arnotból is jöttek vágyakozó lelkek, számszerint ötven. Ének, szavaltatok, üdvözlő és tanácsadó beszédek hangzottak még el s este

1925/HU

165

10 órakor benső örömmel a hallottak felett, távozott ki-ki hajlékába. Mi reméljük, hogy a nagy imateremben folyó missziói munka Miskolcon s környékén éreztetni fogja áldásos hatását.

Evangelizálás Miskolcon. Március 16., 17. és 18-án esténként a kocsmából imateremmé alakított helyiségben lapunk szerkesztője evangelizált. Szép számú hallgatóság gyülekezett esténként össze s az utolsó estén tartott imaórán nyolc lélek kiáltott boldogan az Urhoz a megtéréshez való segítségért s a világtól való elszakadásért.

Arnót. Ezentul Arnót többször fog szerepelni lapunkban, mert az Ur gyermekeivel való közösség után vágyódó lelkek vannak ott, akik nem sokallanak 3 órai gyalogutat megtenni a napi fáradtságos munka után, hogy «hívőkkel» tölthessenek pár órát Miskolcon. Ezek hívására megyünk hetenként egyszer Arnóra. Március 19-én délután pacsirta dalok kíséretében ment Miskolcra 11 testvér az arnóti testvérekhez, hogy ott lapunk szerkesztőjének bibliamagyarozatán, énekeikkel résztvegyenek. Bensőséges örömet volt ez a csütörtöki est. Az arnóti testvérek egy kis testi táplálékkal örvendeztették meg a miskolci testvéreket, akik dacára annak, hogy egész nap nehéz gyári munkát végeznek, mégis ide gyalogoltak. Örömiünknek az úton is még kifejezést adtunk, még pedig úgy, hogy folyton énekeltünk. Az olyan fáradhatatlan csapatot, mely az Ur országának tefjesztéséért gyalogol, énekel, dolgozik, adakozik s lelkesedik, az olyan missziói csapatot az Ur igen szereti s meg is fogja munkáját áldani! Csak továbbra is így bátran s lelkesen, miskolci testvérek!

Leendő lelkipásztorok hogyan készülnek a mai komoly életre. A Kálvinista Szemle 1925. 11. 22. számából a következő hírt vesszük át szóról szóra:

A legszomorubb tánc. A sárospataki teológia ifjúsága a palást-alap (!) javára műsoros táncestélyt rendez. Janka Károly visszautasította a védnökséget, úgy, amint számtalan esetben tette azt dr. Ravasz László püspök és legutóbb dr. Révész Imre Debrecenben. Minden kommentár nélkül idézzük Rákosi Jenőnek a Pestí Hírlap mult vasárnapi számában megjelent vezércikkéből a következőket: «Az élet oly nehéz, a lakosság igen nagy rétegei szinte élet-halál harcot folytatnak a legszerényebb megélhetésért. Ez egy rémes fekete-ség a láncolók lába alatt. Az a fekete-ség pedig hasonló egy alattomos vulkán tántogó kráteréhez. Aktuálisá lett a régi frázis, hogy vulkánon láncol a léha emberiség. Ne gondoljátok, hogy nem néz ezer és ezer égő szem a kivilágított ablakokra: ...nem istenkáromlás-e ez ennyi nyomor, éhség és szenvedés mellett?»

Ha már a világ népe, falusi és városi fiatal-ság nem tud parancsolni a test kívánságainak, azon nem csodálkozunk, de ha leendő papokról van szó, akik az elvakult népnek vezérei kell,

1925/IV

hogy legyenek, akkor bizony azon nagyon csodálkozunk, ha ők is, mint a nagy tömeg, táncmulatságot rendeznek, még pedig «palást-alap» javára! Szerintünk nem elég a védnökséget visszautasítani, hanem a táncmulatságot betiltani kellett volna az illetékeseknek. Rákosi Jenő bizony helyesen állapította meg, hogy a mai «nyomor, éhség és szenvedés mellett a táncmulatság istenkáromlás!»

Kelly James vasárnapi iskolai főtájkár ur folyó hó 20 án érkezett és másfél napot töltött fővárosunkban. Megérkezése napjának délutánján a vasárnapi iskolai szövetség választmányi tagjai a választmányi tájkár ld. Victor János ur lakásán jöttek össze, ahol Kelly ur üdvözlése után tea mellett barátságos eszmecserét folytattak a munka felett. Folyó hó 21-én délután pedig a választmány hivatalos ülésre jött össze a Főherceg Sándor utcai prostenstáns ifjúsági körbe, amelyen Kelly ur kifejtette a vasárnapi iskolai munka fontosságát és ígértett tett, hogy vasárnapi iskolai szövetségünket megfelelő irodalmi termékekkel fogja támogatni, ami az egyes szövetségi tagok részére lesz kikölcsönözve. Este 8 órakor a szoc. misszió nagytermében tartotta Kelly ur szépszámú egybegyűlt közönség előtt általános beszámolóját. Vasárnap délelőtt folytatta útját románíába.

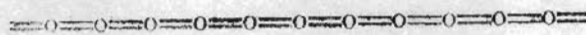
Dr. Keller Adolf zürichi lelkész, a prostenstáns egyházak segélyezésére alakult bizottság magyar osztályának f. hó 23-án, d. e. ülésén a református egyház konventi épületében Abonyi-u. 21. sz. alatt kifejtette a Rochefeller alapból leendő részesezés feltételeit, egyben feltette a kérdést az esetleges segélyezési összeg mi módon osztásék fel. A bizottság egybegyűlt tagjai az eddigi felosztási kulcsban állapodtak meg. Az ülés során dr. Ravasz László püspök ur indítványozza, hogy amennyiben a Rochefeller alapítványból leendő segélyezés tényleg bekövetkeznék, ne csak theologiai hallgatónak, hanem a theologiai fakultás tanárainak is nyujtsanak módot küllországokba tapasztalatokat gyűjteni. Funk. Márton egyházunk szuperintendense köszönetet mondott az eddigi segélyek testvéries felosztásáért egyben reámutat azon körülményre, hogy a külföld még kevésse van tájkékozva a magyar protestantizmus fontosságáról és annak a multban történt teljesítményeiről, amikor mint kelet bástyája a nyugati kulturát védte. Hozzájárul dr. Ravasz László püspök ur indítványához.

Ezután dr. Keller Adolf felteszi a kérdést, nem e volna lehetséges Magyarországon is mint Svájcban, Németországban és egyéb államokban a prostenstáns egyházaknak (Református, evangélikus, unitárius, baptista és methodista egyházaknak) közös szövetségben leendő egyesülése?

Dr. Ravasz László püspök úr reámulat azon akadályokra amelyek ezidő szerint fennállanak. A történelmi egyházak ugymond egy átalakulás előtt állanak ébredési korszaknak néznek elé és még a kiforrás meg nem történt, addig nézete szerint új szövet egyházak idegennek tekintik a később, idegenből ájtott baptista és methodista egyháza kal és azokat szektáknak tekintik, amiért a történelmi egyházak munkaterét missió területnek tekintik. Ezek az ellentétek azonban ez utóbbi egyházak átalakulása után bizonyára el fognak simulni.

Funk Márton testvérünk válaszolván örömet fejezi ki, hogy e kérdéseket Dr. Ravasz László püspök úr hozta szónyegre. Rámulat a methodizmus áldásos haladására Németországban, ahol ép oly ellenségeskedéssel nézték munkáját, mint itt, de ha az egyházak kívülről más mozgalmak által lökést nem kapnak elerőtlenednek lelkiileg. Bizonyos, hogy el fog jönni az idő amikor a történelmi egyházak ép úgy mint Németországban be fogják látni, hogy igaztalan előíléttel voltak a methodista egyház iránt. A munka még gyermekkorát éli Magyarországon és ha talán itt ott gyermekes cselekedetei vannak kéri annak szives elnézését. Kéri egyuttal, hogy esetleges sérelmeknél ne az egyének, hanem az egyházak vezetői lépjenek érintkezésbe.

Az ülés után rövid eszmecsereék folytak a bizottsági tagok között, amik bizonyára hozzájárultak a jövőbeni kölcsönös megértéshez.

Lehet, hogy az Isten tégedet úgy fog meghajlítani, hogy egy koporsót rak a hátadra.

A halálos ágyon megtérők bűnbánata annyi, mint tövig leégetni a gyertyát az ördög szolgálatában és azután a füstöt odafújni az Isten arcába.

A hied-neved az, amit az emberek beszélnek rólad. A jellemed pedig az, amit az Isten meg a felesged tud rólad.

Nemely ember úgy él, mintha megváltotta volna a jegvét a mennyországba s aztán meghagyta volna akalauzni, hogy közvetlenül a végállomás előtt költse fel.

Ha egy malacot beeresztenek egy szalonba, vajjon mi fog előbb megváltozni — a malac-e, vagy a szalon? A malac a szalonban is csak malac marad, ellenben a szalonból disznóul lesz.

HIREK A NAGY VILÁGBÓL

Es sirtak mind a hatvanan. Németországi lapokban olvassuk: II. Vilmos császár január 27-én ünnepelte meg hatvanhatodik születésnapját száműzetése helyén, a hollandiai Doornban. Ezen a napon Németország minden részéből tíz és tízezer távirat érkezett a doorni kastélyba s a táviratokban a német nép kiesinyei-nagyjai minden jókívánságaikkal elhalmozták a császárt. Ugyane nap estéjén az egyik nagy német város dalárdája is megérkezett Doornba, hogy énekeljenek a császár előtt s dalaikban elhozzák neki a német nemzet üdvözlését. A hatvantagu énekar már föl is állt a doorni kastély fogadótermének sarokrészében, úgy várták a császárt, hogy amikor belép, rázendítsenek a Wacht am Rein-ra. És a nagy csöndben egyszerre csak belépett a császár. Tábournagyi diszruhában, kezében marsallbottal, fején sisakkal, rajta a repülő császári sassal... Belépett a császár, megállt a terem közepén, de az énekar hallgatott. S aztán az történt, hogy a dalárda tagjai, — összesen hatvan német férfi — amikor meglátták a Rex Imperátort ugyanabban a ruhában, amelyben valamikor a germán nép minden törzsű fiait vezette a világ fele ellen s amikor rá gondoltak mai embertelen megliprottságukra, sírni kezdtek. És sirtak mind a hatvanan. A császár nézte őket és nem tudott szólni...

Az egyesült amerikai missziók az utolsó 32 év alatt pogány misszióra több mint 400 millió dollárt áldoztak s 18000 misszionáriust foglalkoztatnak.

Amerika 1924-ben szeretetmunkára (a vallásiak ebbe nincsenek beleszámítva) 320 millió dollárt adott.

Az Északamerikai Egyesült Államok 1924. november 4-iki választása alkalmával a prohibíció (szesztilalom) ellenzői teljes vereséget szenvedtek. A 435 képviselő közül 319 képviselő teljesen abstinens. Tehát óriási többségben vannak a prohibíciós törvény s az abstinens eszme hívei. Amit az amerikai ember egyszer jónak ismert, azt egykönnyen nem hagyja.

A methodista vallású képviselők Amerikában egyik választási turnustól a másikig, mindig szaporodnak. Most pl. legtöbb a methodista vallású képviselő.

Sonora generális, a mexikói Sonora tartománynak kormányzója, most Mexikó elnökének választott. Sonorában bevezette a prohibíciót.

Most az összes iskolai tankönyvekbe alkohol ellenes olvasmányokat vétet fel.

Uruguay állama azt a jelszót tüzte ki maga elé: 1925-ben száraz lesz Uruguay! Bár Magyarország is lenne száraz még az idén!

Chileban oly törvényt fogadtak el, melynek végecélja az összes szeszes italok kiszorítása a gyakorlati életből.

Sundar Singh, kinek életrajzát szerkesztőnk magyarra fordította (kapható Ker. Könyvesház Budapest, Felsőerdősor 5.) 1924. december 17-én levelet írt egy amerikai misszionáriusnak, melyben ezeket írja: »Öt heti turáról érkeztem vissza Baroda, Tuna és Délindióból. Hallgatóim száma sokszor 15—20,000 ember volt. Az Isten gazdagon megáldotta munkámat. Sajnálom, hogy amerikai barátaimat most nem látogathatom meg, mert egészségi állapotom nem engedi. Talán egyszer később. Mondja meg amerikai barátainknak, hogy nagyon örülök annak, hogy Indiába misszionáriusokat küldenek s így ennek az országnak is sok-sok áldást hoznak. Ha az Ur megengedi, még átlátogatok Amerikába.«

Tehát a levél mutatja, hogy nem igazak azok a hírek, hogy Sundar Singh vértanu halált halt, vagy mint egyesek már beszélték, hogy elhagyta Jézust. Ilyen hírek továbbadásánál óvatossabbnak kell lennünk!

Az amerikai prot. egyház Párisban 500,000 dollárba kerülő templomot fog felépíteni.

Vasárnapi iskolák száma az egész világon: 347,001. A tanítók és vezetők száma: 3,520,192; a tanulók száma: 29,157,419. A tanulók száma 1920 óta 2.381,080-al szaporodott.

Peru (Délamerika) Sima nevű városában egy római katolikus püspök egy körözüvényt bocsátott ki, melynek éle a prot. és methodista iskolák ellen irányul. Azt mondja a püspök: »Mivel az én kerületemben olyan iskolákat is építettek, melyekben protestáns tanokat hirdetnek felhívom a szülők és nevelők figyelmét arra, hogy isteni és egyházi törvények tiltják nekik hogy gyermekeiket ilyen iskolákba járassák. — Mindazon katolikus szülők, akik jelen körözüvény után gyermekeiket továbbra is protestáns iskolákba járatják, eltávolítanak a sacramentumoktól, s nem lehetnek többé keresztszülők, míg e felszólításnak elegendő nem tesznek.«

Mennyire biblia ellenes az ilyen felfogás! De nemcsak Amerikában félnek a római katolikus püspökök a protestáns vagyis bibliai igazságoktól, hanem amint a hazai baptista testvérek lapjában olvastam, nálunk is. Ime a hír:

»Felvidéki falucskában történt a következő eset. A baptista gyülekezet konferenciát rendezett melynek lefolyása után evangelizálás volt este az

imaházban. Sokan megjelentek a falu katolikus lakói közül is a kápolnában és igen jól érezték magukat. Ez estét követő vasárnapon a róm. katolikus lelkipásztor a délelőtti prédikáció után a szószékről névszerint kihirdette azokat, akik a baptista imaházban megjelentek. Tette pedig ezt azért, hogy az illetőket nyilvánosan megszegye-nítse. A magunk részéről köszönjük, hogy a templom közönségének figyelmét így reánk terelte, azonban szabadjon azt a tiszteletteljes kérdést intéznünk a lelkipásztor urhoz: mikor fogja kihirdetni egyházának azon tagjait, akik részegeskednek, lopnak, házasságtörésben és más bűnökben vétkesek? Avagy ezek cselekedete nem szégyenletes? Ezek méltóvá tették magukat a keresztényen név viseletére? Ugy látszik, némely felekezetben az a helytelen, ha tagjaik elmennek Isten igéjét hallgatni és az a dicséretes, ha bármily bűnben élnek is, csak otthon maradjanak.

(1925. január utolsó hetében az alább közölt hírt lehetett a «Frankfurter Post» egyik számában olvasni.)

»A keleties öltözékbe bujtatott zenekar halk csengéssel fejezte be táncra hívó darabját. Az ott lévő tömeg, mely többé-kevésbé afrikai benszülöttek divatja szerint volt felöltözve, szintén abba hagyta táncát. Szünet alatt a termen keresztül harsogó hangok zavarták meg a bálzókat. Két ember felállt a dobogóra. Egy kürtös, ki csinos tengerészruhába volt öltözve, mellette pedig egy ur fehér tropikus ruhában és fején forró égövi sisakkal. Különös! A kürtös belefújt kürtjébe, mire mindenki odafigyelt. Most megszólalt az ur s a következőket mondta:

»Afrikaiak! Hol nagyobb számban vannak együtt afrikaiak, hogy ünnepeket rendezzenek, ott manapság mindig megjelenik egy misszionárius is. Ti pogányok vagytok, én pedig a misszionárius. Ahol pogány ünnepeket tartanak pogány szokásokkal és erkölcsökkel, ott el kell hangzania az igazság evangéliumának is. Már két óra óta köztetek vagyok s figyeltek. Megfigyeltem erkölceiteket és iszonyatosnak találok azokat. Közületek, férfiak közül egynéhányat megismertem, feleségeiteket is ismerem; de azok most nincsenek itt. Azok a hölgyek, akik öleitekben ülnek, nem a ti asszonyaitok. Amerre nézek csak paráznaságot látok! Oh, afrikaiak! A ti ünnepegetek az erkölctelenségen alapszik, dacára annak, hogy célja az, hogy nyomorban lévő művészeket lámogassatok. Ti a nyomort bűnnel akarjátok eltörölni. De bűnből csak bűn származhatik és a bűn az emberiség megromlója, nem pedig megmentője. Ti a szegénységet dözsöléssel akarjátok megváltoztatni? Hisz csak a belépőjegyért 80.000 koronát fizettetek, egy üveg borért 40—50 ezer koronát is kiadtok könnyű szerrel, míg egy munkás nehéz munkával alig keres hetenként 200,000 koronát. Micsoda ellentét! Gondoljátok erre!«

Most egy páran találva érezték magukat,

ezek kiabálni kezdtek: »Pfuj, dobjátok ki ezt a semmirevalót!«

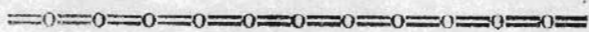
»Kérem szépen, én is éppen úgy megfizettem a belépőjegyet, mint önök és azért jogom van itt lenni. Ne tévelyegjetelek, Isten nem esufoltatlik meg: mert amit vet az ember, azt aratja is! Ebből az ünnepélyből csak romlást arathattok. Előbb, vagy utóbb, legyen az holnap, vagy halálotok órájában, de számat kell adnotok Isten ítélőszéke előtt erről a mai bűnös estéről. Tudjátok meg, hogy én, mint ennek az estének tanúja, vádolni foglak benneteket egykoron Isten előtt! A nyomorgókön való segítségnek nem ez a módja. Jaj néked Sodoma! Jaj néked Gomorra!«

Megdermedve állt ott mindenki. Nem szólt közbe senki! Gondolkoztak, mert találva érezték magukat. A misszionárius és hűségese kísérője zavartalanul hagyhatták el a termet. Hogy mennyire érezhető volt az esemény nyomasztó hatása, bizonyítja az, hogy egy férfi a távozók után szaladt és azt kérdezte: »Komolyan mondta ön mindezt?«

»Természetesen hogy komolyan mondtam« válaszolta a misszionárius.

Mikor a lelkész, (mert ő volt a misszionárius) kinyitotta az egyleti terem ajtaját, melyben időközönként bibliai órákat s erkölcsnemesítő előadásokat szokott tartani, elgondolta, hogy ezekre az ünnepségekre minden alkalomkor 30 százalék fényüzési adót kell fizetni. Eszébe jutott az is, hogy az után az erkölcsrontó ünnepély után, melyen most résztvevett, a városi tanács csak 20 százalék fényüzési adót szed.

Eddig a »Frankfurter Post« cikke. Mi ehhez csak annyit fűzünk, hogy ehhez a németországi jelmezballhoz hasonló bálokat hazánkban is rendeznek s akik ott együtt mulatoznak, táncolnak, pezsgőznek reggelig, azok szintén sok esetben nem férj és feleség. Van nálunk is lenge afrikai bál ruha — s afrikai pogányerkölcs! De jaj a modern pogányoknak! Egyszer Sodomának s Gomorrának könnyebb lesz megállni az Ur előtt, mert ők még nem ismerték az Ur Jézust s annak evangéliumát!

Azaz ember, aki csak önmagának él, egyetlen gyászoló lesz a saját temetésén.

*

A szegénység nem mindig kellemes, azonban van a világon olyasmis is, ami sokkal rosszabb ennél.

Ne féljünk attól, hogy Egyiptomba hurcolnak minket, ha tudjuk, hogy arany- és züsfékszerekkel megrakodtan jövünk vissza.

Jobb a kevés, Istenfélelemmel, mint a nagy vagyon lelkipurdalással.

*

Hangok az olvasók köréből.

«Itt küldök 25.000 koronát, a »Békeharang«-ra. Jövő év elejétől szíveskedjék kérem küldeni. Az eddigi példányokat köszönettel vettem. A Békeharangnak mindig nagyon megörültem, a nehéz hivatali szolgálatban lelkem mindenkor megnyugvást talált, mikor megkaptam és olvastam belőle.»

B. L.

«Végül engedje még meg, kedves Testvérem, hogy egy őszintén érzett lelki szükségletemnek tegyek eleget, midőn a Békeharang legutóbbi számában megjelent »Üdvözítő született« című cikkéhez, illetve az annak első részében foglaltakhoz, melyek a zsidóságról és a zsidósághoz szólnak, egy-két szót fűzök: Mint a zsidó nép gyermeke, aki a népek lelkületét ismerem, ugyanis szükségét érzem annak, hogy kedves Testvéremnek hálás köszönetemet fejezzem ki ezen írásért, mely számomra meggyőző, tanújele annak, hogy a zsidó nép lelkébe az Ur Szent Lelke segítségével be tudott pillantani és meg tudta találni azt a hangot, a **mégértő és együttérző szeretetnek a hangját**, mely egyedül találhat utat ennek a népnek a szívéhez, hogy annak hurjait megrezegtesse. Kérem kedves Testvéremet, hogy hallassa sűrűn és honosítsa meg mindenfelé ezt a hangot, mert ez a hang az, melynek hallatára »azon a napon csatlakozott, mintegy háromezer lélek«. Isten gazdag áldása legyen kedves Testvéremmel.»

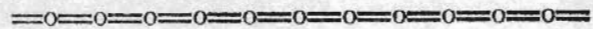
B. B.

«A Békeharangban közölt örmény üldöztetések nagyon meghatottak. Örülök, hogy a közlemény végén nem olvastam azt: »folytatása következik«. Nem tudtam, hogy ma is annyit kell a keresztyéneknek szenvedniök a hitük miatt. Mi ehhez képest a mi szenvedésünk? Mi az, ha »eszelsőknek«, »bolondoknak«, »antikrisztusoknak«, »pielistáknak«, »szektáskodóknak« mondanak minket? Minket nem üt arcul senki s nem is ver véresre senki, ha a hívőkhöz, ha a gyülekezetbe járunk. Mégis oly sokszor visszarettenünk egy kis gunytól, megszólástól! Ezentul még buzgóbban akarom látogatni a gyülekezetet s még többjöt teszek, mint eddig! Lehet, hogy jön az idő, amikor minket is megölnék a hitünk miatt.»

L.

«Amit Szerkesztő ur a farsangról írt, az való igaz. Csak enni, inni, mulatni akar a világ. Még az egyházak is azok bálozás dacára, még rendeznek bálokat s megfeledkeznek igazi hivatásukról. Nem is áldhatja meg őket az Isten! Minálunk is volt bál, minden hétre kettő, három is jutott. Az erkölcstelenség egyre nő.»

S. S.

Mindaz, ami az égből hull, előbb vagy utóbb, a föld javára válik; mindaz, amit Istentől nyerünk, áldásunkra van.

A hegyi beszéd. ML 5.

Aranymondás: „Jöjjön el a te országod. Legyen meg a te akaratod, mint a mennyben úgy a földön is.“ Máté 6. 10.

Bevezetés: A hegyi beszédet, az isteni szónoklat e páratlan remekművét az Üdvözítő tanítói tevékenysége második esztendőjének nyarán tartotta, Hattin hegyén, mely Kapernaumtól délnyugatra, mintegy hét mérföldnyl távolságban van. Máté tollából származó teljes szövegen kívül Lukács evangéliumában találjuk (Luk. 6. 17—40.) a hegyi beszéd töredékét, szétszórtabb alakban, mely Máté feljegyzéseitől sokban eltér. A hely, ahol a hegyi beszéd elhangzott a történelem későbbi korszakából is nevezetes, mert itt győzték le Szaladin szultán vezérlete alatt 1187 július 5-én a szaracénok a keresztes hadsereget. A hegyi beszéd, mint tudjuk, annyira tartalomdu, hogy csak rövid áttekintésére szorítkozhatunk.

I. A hegyi beszéd tartalma. Sokan azt gondolják, hogy a hegyi beszéd olyan mély értelmű, becses mondások sorozata, melyeket, mint az igazgyöngyöket gyűjtöttek össze és őriztek meg, holott összefüggő beszéd, melyben a tanítás, a bizonyítás és az Istennek tetsző életre való intés egymást váltják fel. Összefüggésükben azt írják le, hogy milyenek kell lennie az igaz keresztyének, aki nemcsak az Isten házában, hanem a mindennapi életben is az. Mert hiszen az Ur beszédeiben keveset foglalkozott elvont tanításokkal, de annál többet beszélt az embereknek egymáshoz való viszonyáról és kötelességeiről. A hegyi beszéd is erről tanuskodik. A boldogságról tett kijelentésekben a valóban jámbor lelkek ismertető jeleit találjuk fel, ilyenekben lakozik Isten békéje, míg a „só“ és a „világosságról“ szóló példázatban az ily érületnek az illetők életviszonyaira gyakorolt hatásáról van szó. A törvény érvénye, a tizparancsolat nem töröltetik el, hanem betöltetik, Jézus, hogy úgy mondjam, átszellemíti őket, az önvizsgálatra és elővigyázatosságra int (5. fej. 33—47.) s mindezeknek végső céljául a tökéletességet jelöli meg. Ami lelkünkben isteni, külsőleg a részvétben és jócselekedetekben nyilvánuljon meg, mert hiszen róánk is gondoskodik az isteni gondviselés. (6. fej. 1—34.) Világosan megmondja, hogy mindent egyszerű, természetes módon tegyünk, külsőségekre való tekintet nélkül. (6. fej. 1—18.) Beszédének további folyamán az Ur türelmességet és szeretetet kíván, hogy magunkkal szemben legyünk

szigoruak és másokkal szemben elnézők. (7. fej. 1—6.) A hithez való ragaszkodásunkat őrizzük meg az élet viharáiban, az igaz keresztyén a szoros kapun át halad, melyen nem fér át a gyarlóság és a bűn, (7. fej. 13—14) házát sziklára építette s olyan alapja van, mely sohasem inog, sohasem dől össze. (7. fej. 24—27.) Ama aranyigazság „Amiképpen akarjátok tehát, hogy az emberek veletek cselekedjenek, azonképpen cselekedjete ti is azokkal, napsugárként világít életünknek Istenhez vezető ösvényén. (7. fej. 12.) Akinek szívét az tölti be, az az önzést nem ismeri és tisztában van saját gyöngeségével, erőt az ad neki, hogy bizik Istenben, atyjában, kinek mint a gyermek engedelmeskedik. A Megváltó, tevékenységének ideje alatt a hegyi beszédet, részben vagy egészben valószínűleg megismételte s ez tökélesítve és átszellemítve, nemcsak a mózesi törvényt és a próféták tanításait foglalja magában, hanem az Új testamentumnak is tartalmilag legkimagaslóbb része.

II. Hogyan kell Istenhez helyesen és igaz szívből imádkozni.

A bevezetés aranymondása az ima fontosságáról szól, mit az Ur hegyi beszédében különösen hangsúlyoz. Hiszen ő maga is órákat, sőt egész éjszakákat töltött imádkozva. Az ima életető eleme volt, mely cselekedeteit kísérte s mely által hatott. A hegyi beszédben ōva int attól, hogy külsőségekre legyünk tekintettel akkor, amikor imádkozunk, hogy ezek által az emberek tetszését keressük. Igaz, hogy Keleten még ma is az a szokás, hogy mindenki abba hagyja tevékenységét, akárhol van és akármit cselekszik, midőn a tornyokban felcsendül az imádságra hívó szózat és Isten iránti szent kötelességének tesz eleget — imádkozik. A képmutatók azonban, kiket Jézus annyira elítél, a népes tereket, az utcák szegleteit keresték fel s ott ájtatoskodtak, hogy a kegyesség külső látását keltsék, pedig az Urnak csak a bensőséges imádság tetszik, — az ima, melyet a belső szobánkban mondunk el. Itt a belső szobában, egyedül Istennel aratták a legnagyobb szellemi győzelmeket.

Nyilván, vagy talán nem is láthatón, elnyerjük így az ígért áldást. Az igazi, hívő imádságnál nem a sok szó, hanem a szív és annak érzései fontosak. Pedig a zsidók maguk is azt mondták, hogy „A gyakran ismételt imák meghallgattatnak“ míg Isten azt kívánja tőlünk, hogy igazán lélekben imádjuk és a szív buzgó felsóhajtását sőt az ég felé irányzott gondolatot is meghallgatja és áldásával jutalmazza. „Jól tudja a ti Atyátok, mire van szükségetek, mielőtt kérnétek tőle.“ (6. fej. 8.) Miért imádkozzunk akkor egyáltalában? Mert ezáltal elismerjük Istentől való függésünket s megtanuljuk, hogy gyermekien

bizzunk benne és mert az ima felemeli lelkünket Istenhez, hogy részesíthessen áldásban, melyet kérünk. A Megváltó ezután az „Ur imáját“ mondja el a „Miatyánkat“, melyet közülünk legtöbben már anyánk ölében megtanultunk. Nem kizárólagos ima gyanánt adta követőinek, de térkép módjára az tájékoztat minket arról, hogy kéréseink, imáink, milyen irányban haladjanak. A megszólítás: „Mi Atyánk“, gyermeki bizalmunknak ad kifejezést és arra emlékeztet, hogy mi, kik övéi vagyunk itt e földön, fi- és nőtestvérek vagyunk. A második kérdésben elmondjuk, hogy az Atya milyen: Szent. A harmadik kérdésünkben a jó és igaz győzelmét kérjük, Isten országának eljövételét, midőn ezek teljes győzelmüket ünneplik és ezt a következő kéréssel zárjuk: „Legyen meg a te akaratod, mint a mennyben úgy a földön is“. A negyedik kérdés arra emlékeztet, hogy földi szükségünkben ugyancsak Istentől függünk és belső hálával tartozunk neki gondviseléseért. Meg kell bocsájtanunk az ellenünk vétőknek, mert csak ezzel a feltétellel hallgatja meg imáinkat az Ur. Szíveljük meg, hogy Isten gyermekei vagyunk és bocsásunk meg egymásnak, mint ahogy Isten is megbocsájtott nekünk Krisztusért „És ne vigy minket kísértésbe“ „Senki se mondja, mikor kísértettk: Az Istentől kísértetem mert... ő maga senkit sem kísért“ (Jakab 1 fej. 13.) Hanem csakis a bűnös kívánság kísért, mint az apostol tovább kifejti s mint ahogy az a következő kérdésben kifejezésre talál: „De szabadts meg a gonosztól (bűntől.) Az ilyen kísértéseken való győzelmünk, áldást hoz számunkra s mint a vihar megtisztítja a szív kívánságokkal terhes levegőjét. Krisztus követőit is megkísérti a bűn, mint ahogy őt is megkísértette a földön, hogy mi is ugyanolyan hősséggel és erénnyel álljunk ellent neki.

III. A hívő imádság jutalma Sok ima sohasem talál meghallgatásra, mert Isten aki szent nem hallgathatja meg. Mint ahogy az Atya nem adja át gyermekének az éles borotvát bárhogyan kéri is azt a gyermek, úgy Isten is azért nem teljesíti némely kérésünket, mert nem akar nekünk ártani. Aki azonban állandóan imádkozik, az megszabadul a bűntől, mert a bűnt legyőzi szívében az ima. Szellemi énként fejlesztéséhez is feltétlenül szükséges, hogy nagonként imádkozzunk, az ima tehát szellemi nevelésünk eszköze is. Megtanít türelemre és Isten akaratában való megnyugvásra.

Gyermekkoromban láttam egyszer Szvinnemündében, a keleti tengeri kikötővárosban, amint egy gőzös felszedte horgonyát és elindult a nyílt tengerre. Egy utas aki elkésett, kis csónakon igyekezett a hajó után. Kötelet dobtak ki a hajóról feléje. Egy ideig a hajó

kerekei által felvert hatalmas hullámok, mint kis dióhéjat ide-oda dobálták a csónakot, míg végre ugyanazon hullámok sodra a hajó mellé vitte. Így jut a mi akaratunk is az ima által az isteni akarat hullámaiba és így imádkozunk: „Legyen meg a te akaratod.“

Egy nagy prédikátor mondta a következőket: „Isten nem a számtan szerint itéli meg imáinkat, mert nem számlálja meg őket. A szónoklattan szerint sem, mert a szép szavakra nem tekint. A mértan szabályai szerint sem, mert nem méri imáid terjedelmét. Nem imáid zenéjét hallgatja meg, mert ez sem fontos előtte. Imád annál inkább isteni, minél mélyebb a hited Krisztusban. E jelben győzni fogsz.

Rov. E. C. Margaret D. D. után
németből fordította: R.

Kérelem.

Kedves olvasóimat a következőkre kérem:

1. Irják meg nekem levelezőlapon, vagy levélben, hogy a «Békeharang» vagy a «Szent harc» melyik cikke tetszett, avagy nem tetszett.
2. Miért tetszett, vagy miért nem tetszett a cikk. Rövid megokolás.
3. Milyen tárgyról szeretnének egyszer kimérintő felvilágosítást kapni a lap hasábjain.
4. Kik szeretnék igénybevenni a szerkesztőnek alkoholelles propaganda munkáját. Hol, kinél lehetne alkalmas helyen vetített képes előadást rendezni.
5. Kinek adott a «Békeharang», avagy a «Szent harc» lelki vigaszt, buzdítást, bátorítást, új eszmét, munkakedvet; avagy ki érezte magát találva egyik vagy másik cikk által.
6. Aki igazán áldással forgatta a 16, sőt 20 oldalas lapot, kérem, hogy Isten iránti hálából ajánlja egyik vagy másik jó ismerősének s reudeltesse meg vele a lapot.
7. Aki valamely bibliai helyet, verset, vagy fejezetet nem ért meg, az írjon a szerkesztőségnek címe megadásával s a szerkesztőség vagy levélben vagy pedig a lapban meg adja rá a kívánt felvilágosítást.
8. Ki szeretne a «Szent harc» önkéntes katonái közé állani s sebeket osztani s sebeket kapni?
9. Amerikai, ausztráliai, svájci, franciaországi, németországi, hollandiai, romániai, szerbiai és ausztriai olvasóinkat kérem, írják meg, küldjem-e tovább címükre a lapot s mit találtak benne jót, avagy mit szeretnének találni, ami eddig még nem volt a lapban.
10. Irják meg egész őszintén, kik imádkoztak a szerkesztőért, a munkatársakért, a lap terjedéséért, a «Szent harc» katonái táborának növekedéséért.

11. Akiknek falujában, városában valami alkohol dráma történt, vagy akik tudnak olyan történeteket a múltból, melyek tényleg megtörténtek s ezt igazolni is tudják, azokat kérem, legyenek szívesek velem a lapban való ismertetés céljából ezeket közölni.

12. Akik még nem rendezték tavalyi tartozásukat, s idej előfizetésüket, tegyék meg, mert rengeteg pénzbe kerül a lap.

W. J.

IEJÚSÁG

Harag

Ilyen természet is van.

Egy híres pedagógus a fiuk neveléséről értekezvén, a különböző természeteket sorolja fel. Többek közt arról is írt, hogy a harag mily sokszor urrá lesz az ifjak felett s hogy milyen nagy önfegyelem kell, a haragot legyőzni. Az egyik fiúnak jellemét így írja le:

„Jancsi későn kelt s most lóhalálában siet, hogy le ne késsék az iskolából. De mert nagyon kapkod, minden ferdén megy. Az ingét kifordítva vesszi fel s csak aztán veszi észre, hogy a gomb belül van, ahelyett, hogy kívül volna. Morogva vesszi le az ingét, hogy most már jól vegye magára. Mikor felrántja a cipőt, elszakad a cipőzsínorja. Dühös felszisszenés. Ahogy a szappan után kap, az kicsuszik a kezéből s az ágy alá csuszik. Nosza utána. Bőmből s tombol. Sietni kell mert lekésik. Pakkolja a könyveket, de ime egy könyv hiányzik. Hol lehet? Tajtékó dühvel száguld a szobákon át, miközben felborítja az asztalon álló virágcserepet. Erre édes anyja nyakon csipi s felszedeti vele a virágot is, meg az eltört cserepet is. Már közel van az explodáláshoz! Fúj mint egy gőzkazán. Végre lerohan a lépcsőn. De mikor leért észreveszi, hogy valamit elfelejtett, vissza szalad. Alig hogy újra leér, hallja édes anyja szavát: „Jancsi jöjj vissza mert nem húztad fel a gummi cipőt, ma pedig esik az eső s lábad vizes lehet!”

El lehet gondolni, Jancsi ki agyon hajszolta magát, ki idegesen, haragosan, kapkodott, dühösen csapkodott, lótot, futott tombolt és haragudott, most milyen arccal s milyen érzéssel ment az édes anyja elé.

Szép-e, helyes-e az ilyen fiúnak a viselkedése? Tudom, hogy minden egyes olvasó azt mondja: nem!

Ifjusági egyesületeinknek, gyülekezeteinknek az a célja, hogy fiainkban az ige segítségével nyomjuk el az ilyen rossz természetet,

az ilyen haragot. Célunk, olyan ifjakat nevelni, akik felismerve önmagukat, rácsinélnek arra, hogy a harag nemtelen szenvedély, melyet a hívó ifjunak le kell győzni. Mi ima, ének, biblia olvasással olyan ifjakat akarunk nevelni, akik, hogy Jancsi e példáját tovább fejtegetjük, képesek arra, hogy ha ingerülten lerohannak a lépcsőn olt észretérve, elszégyellik magukat s a lépcsőn felfelé sietve, mosolygós, örvendező arccal állnak az édes anyjuk elé s azt mondják: „Köszönöm szépen, mama, hogy figyelmeztettél; tényleg nagyon jó lesz gummicipőt huznom mert nagy a sár s vizes az utca. Danolva húzza fel a cipőt s danolva megy az iskolába s maga is örül, hogy sikerült ur lenni a harag felett.

Ha ideje korán tanulja meg azt az önfegyelmézést, akkor sok büntől is meg lesz kímélve s az ilyenekből lesznek a jellemerős, derék férfiak!

Kedves ifju barátom! Ki uralkodik feletted? A harag? Oh ne legyen így! Magadnak is, hozzád tartozóidnak is s az Istennek is öröme lesz benned!

Ne foszd meg magadd ettől az örömtől!

W. J.

VALÁSSZEDES

Érthető láрма. Az elhalt Keller Sámuel lelkész nagyon szerette igehirdetésében a hasonlatokat. Egy alkalommal a következő történetet mondta el: Egy régi templomtoronyba befészkelte magát egy csókahad. Ott ültek mély csendben. Egyszerre azonban óriási lármát csapnak. Felrepülnek, keringenek, kiabálnak, kavarnognak. Mi történt? Egy fiu valami hosszú ruddal megközelítette a csókahad fészket, azért volt a láрма, az izgalom. Így a világ is csendben van mindaddig, míg valaki Jézus Krisztusról tesz bizonyosságot. Amint elhangzik ez a bizonyosságtétel, a hitetlen tömeg kezd nyugtalankodni, össze-vissza kiabálni s kavarnogni!

Olvasóm, figyeld a mai jelenségeket. Minél több helyen hangzik el nálunk is a Jézus Krisztusról szóló bizonyosságtétel, annál jobban kavarnog s kiabál a hitetlen csókahad.

Nagy célért börtönbe. Mikor az olasz szabadság közt Garibaldit börtönbe vetették, így kiáltott: Hadd vessenek ötven Garibaldit a börtönbe, de Róma legyen szabad. Pál apostol örömet viselt el a börtönt, verést, csak hogy Urának országa legyen diadalmas.

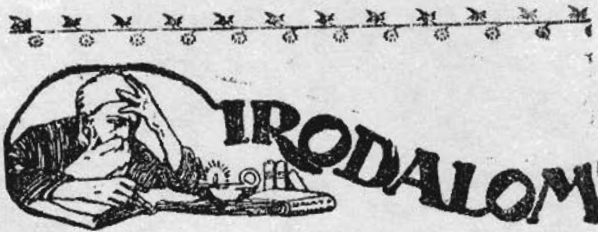
Az Antikrisztus eljövételét mi akadályozza? Modersofin E. lapjában erre a következő feleletet olvassuk: «Az írásmagyarázók az «akadályozó» alatt az állami jogrendet értették. Ha a római birodalom pogány is volt, mégis volt jogrend. Ennek a jogrendnek előbb meg kell szünnie, csak így jöhet az Antikrisztus, a «örvénytelen» embere, a pusztulás fia». Amíg valamely államban jogrend uralkodik, addig az Antikrisztus nem jöhet. A mai korban látjuk, hogy az állam jogrendje hogyan romboltatik s hogyan támadnak minden ellen, ami isteni. Így pl. a házasság isteni rendje ellen. Azt mondják: «A házasság erkölcstelen kényszerintézmény. Nekünk szabad szerelmünk kell.» Oroszországban annak idején kinyilatkoztatták azt, hogy «a nő állami tulajdon», vagyis ez azt jelenti, hogy senki sem mondhatja: «Ez az én feleségem», mert minden nő 15–50 évig «szabad préda». Továbbá az a törekvés, hogy az iskolából kitiltják a vallásoktatást. Van olyan törekvés is, mely a «meztelenség» divatját akarja behozni, sőt ezt követeli. Mindezek olyan törekvések, melyek isteni intézményeket, isteni rendet akarnak felforgatni. Rendkívül radikális propagandát folytatnak az ifjúsági szervezetek a meztelenséggel is. Röviddel ezelőtt 20 fiatalember és leány, mindannyian 20 év körül, teljesen meztelenül vonultak végig Moszkva utcáin, egész öltözetük egy nyakra akasztott tábla volt a következő felirattal: Le a szemérmességgel! A meztelenség apostolai a közoktatásügyi népbiztosságtól kaplak engedélyt erre a tüntetésre.

Imádkozás miatt kaloda. Pált és Silást Filippiben börtönbe vetették s kalodába tették. Hasonló dolgot műveltek néhány évtizeddel ezelőtt Jamaika szigetén a methodista hívőkkel. A kormány és az ültetvényeseknek nem tetszett a néger hűsége, tehát üldözték; házaikat lerombolták, börtönbe vették s kalodába tették, mert imádkoztak. A börtönben azonban tovább imádkoztak. Emiatt a börtönfelügyelő többször bement s ültelgelte az imádkozókat; de azok ennek dacára is hűségesek maradtak Jézushoz. Mikor a felügyelő egy alkalommal megint ültelgelte őket imádkozásuk végett, azt mondta az egyik: «Ha szabadon engedtek, imádkozom, ha láncra verve itt tartok a börtönben, akkor is imádkozom; ha ültelgeltek, akkor is imádkozom, mert imádkoznom kell s imádkozni akarok.» — Te nem kapsz ültelgeket, sem láncra nem vernek, sem kalodába nem tesznek, ha imádkozol! Vajjon imádkozol-e? S ha igen, vajjon milyen lélekkel, milyen hittel?

Irgalmasság. Egy hívő munkás több száz társával a gyárból hazafelé ballag. Észreveszi, hogy az utszélen ott áll egy öreg anyóka s az erdőben összeszedett rőzse csomóval bajlódik, amit a hátára szeretne venni, de ami nem sikerül neki, mert már nincsen ereje hiozzá. Ami

kát, hogylépjön vele s mondja meg, hova vigye. Társai gunyosan mosolyogva nézték a hívőnek irgalmas cselekedetét. Maga az anyóka is meg volt lepelve, hogy a nagy tömegeből valaki a segítem ezt a terhet hazavinni», világosította fel. Meg is kérdezte emberünket, hogy kicsoda? «Kommunista vagyok», mondá a kérdező. «Lehetetlen, ezek nem segítenek ilyen öreg asszonyoknak», mondá az anyóka. «Igen, az vagyok, de Jézus Krisztus s a biblia azon tanítása szerint: egymás terhet hordozzátok! Jézus kedvéért segítem ezt a terhet hazavinni», világosította fel a hívő ember a bámuló anyókat.

W. J.

Szücs Ernő: Győzelem a halál felett. A biblia szavai a halálról a természettudomány fényében. Nyolc előadás. Kiadta a »Soli Deo Gloria« szövetség. — A hitetlenek tábora mindig a természettudományra szeret hivatkozni, mint oly bizonyítékra, mely a biblia igazát cáfolja. A biblia hívőnek pedig nincsen oka félni a természettudomány egyes felfedezéseitől s megállapításaitól, mert minél mélyebben néz bele valamelyik természettudós Isten teremtésébe, annál inkább megegyezik felfedezése a bibliával. A német irodalomban sok kiadást értek s száz meg százezer példányban közkézen forognak Deiner professzor természettudományi könyvei, melyek mind a biblia igazságát bizonyítják a természettudomány alapján. Nagy szolgálatot tett Szücs Ernő, a magyar vallásos irodalomnak, hogy mint matematika—fizika tanár olyan tárgyhoz nyult, amely a világ kezdetétől fogva érdekelte az embereket s ma is milliókat foglalkoztat, a lét, vagy nem lét, élet, halál, jelenvaló, jövő világ. Ezzel a könyvvel talán megindul hazánkban is a komolyan kutató, a bibliához közeledő természettudományi kutatás, Szücs Ernő könyve önmagában hordja a biztos sikert. Tőle még ehhez hasonló más könyveket is vár a magyar hívő biblia olvasó közönség.

Szerk.

A bölcs fiu enged az ő atyja intésének.

Mint a forgósél elmulik, úgy nem áll

Jézus feltámadásáról.

— Tanulmány. —

(Folytatás.)

Mert valami érthetetlen, kifürkészhetetlen, abból azért még nem következik, hogy az nemlétező. Mivel nem tudjuk megérteni, hogy ok és okozat miként hatott a Krisztus feltámadásánál, abból még nem következik, hogy a feltámadás agyrem, légből kapott koholmány. Sokszor idézték már Voltairnek látszólag szellemes megjegyzését a csodáról: »Nem hiszek a csodában és csodáknak nem szabad történni s ha egyszer történetesen szemem láttára akarna keletkezni, lehunynám a szememet, hogy ne lássam és továbbra is tagadnám a csodát.« Ez birhat a szellemesség látszatával és hü kifejezésre is juttathatja a magát a legfőbb lénynek képzelő ember csodairtózatát, de kifejezője egyúttal a korlátolt, porban fürdő gondolkodásnak is.

De e hinni nem akaróknak vannak még egyéb indokaik is. Megbizhatatlannak tartják a kuffókat, melyekből a feltámadási történetét merítjük és még inkább azokat, akiket a hagyomány szerzőikül megjelöl. Valamikor, nem is olyan régen, akadtak protestáns theologusok, akik az ujszövetségi iratokat kivétel nélkül egy későbbi kor kegyes koholmányainak tüntették fel és elővették minden ékesszólásukat, hogy ezt a merész, hűt aláásó agyszüleményüket széles rétegek közt elterjesszék. Velük szemben ma már minden kétségen felül áll az ujszövetségi iratok hitelessége, még pedig nemcsak a keresztyén hagyomány ítélőszéke, hanem a boncoló, bíráló theologia előtt is. Ezeket az iratokat Péter, Pál, János stb. írták s nem valamely későbbi kor kegyes emberei. S ha ez így van, akkor a tartalom hitelességéhez nem férhet szó. Ezek az emberek még ha akartak volna is, nem hamisíthattak, nem találhattak ki meg nem történt meséket a kegyes lelkek áttatására, mert ez ellen tiltakoztak volna saját kortársaik, akiknek jó része személyesen ismerte még a Mestert és mindenről jól volt informálva. Az első három evangéliom pedig kétségtelenül közkezen forgott már a 70–80-as években. Következtethetünk erre az egyház atyák, nevezetesen Polykarpus (110), Papias (125) és Irenäus irataiból, akik közül utóbbi azt mondja, hogy Máté akkor írta evangéliomát, mikor Pál és Péter Rómában prédikált, ez pedig a 62–64-es években történt. Hogy pedig az ujszövetségi iratokon későbbi évszázadokban sem toldottak, változtattak, bizonyítja a rengeteg kézirat, melyek közül egyik-másik tekintélyes korra tekinthet visz-

sza. Lényegben az összes kéziratok (4000-nél több) megegyeznek. Nyugodt lélekkel mondhaljuk, hogy az ujszövetségi iratokban a Krisztus életének és az első századbeli egyház történetének hiteles okmányait tartjuk a kezünkben. Ami azokban írva áll, megtörtént, még pedig úgy, ahogy írva van. S ha ezekben az iratokban azt olvassuk, hogy Krisztus feltámadt, akkor nem mesével, hanem tényleg megtörtént világtörténeti eseménnyel állunk szemben. A Feltámadást nem kellett koholt iratokkal kitalálni egy későbbi korban, hanem hitték benne, mert igaz, megcáfolhatatlan valóság volt, kezdettől fogva minden keresztyén lélek. Ugy látszik, nem csak a tanítványok szűkebb körében élt ez a hit, hanem szélesebb rétegeket is átlatott. A kiárasztott Szentlélek munkáján kívül ez magyarázza meg Péternek rendkívüli pünkösdi sikerét. Az a tömeg hitt abban, hogy yaz Isten feltámasztotta Jézust a halálból, mer, lehetetlen volt neki attól fogva tartatnia. Apcs. 2., 24. És az a háromezer lélek, aki örömet vette a beszédet, megkeresztelkedett és csatlakozott a gyülekezethez. (Apcs. 2., 41.) bizonyval nemcsak a vallási meghatottságon keresztül jutott el oda, hogy a Krisztus feltámadását valóságának tartsa. A rábeszélőképességnél súlyosabb érvek kellett ide és ilyenek voltak is. A feltámadásnak voltak szemtanúi. Nem ugyan olyanok, akkik a feltámadás aktusát látták, de látták magát azt, aki feltámadott: a Krisztust. És kik voltak ezek? Azonkívül, hogy Pál apostolnak is megjelent Damaszkus kapui előtt (Apcs. 9., 3–6; 22., 6–8) az Irás halála utáni tiszteri megjelenését sorolja fel. 1. Látja a Magdalából való Mária (Márk. 16., 9; Ján. 20., 14–18). 2. Aztán látja a többi asszony, mikor az üres sirtól visszafordultak, hogy hazatérjenek (Mát. 28., 9–10). 3. Megjelent Péternek (Luk. 24., 34; I. Kor. 15., 5.) 4. Megjelent az Emmausba menő tanítványoknak (Luk. 24., 31.) 5. Megjelent a 10-iek husvét estélyén (Luk. 24., 36.) 6. Nyolc napra rá az apostoloknak, Tamást is béleszámitva (Ján. 20., 26.) 7. Megjelenik a Tiberias tavának partjánál (Ján. 21., 1.) 8. Megjelenik az előre kijelölt Galileai hegyen, falán ahnak az 500-nak egyszerre, kikről Pál apostol tesz említést (Mát. 28., 16; I. Kor. 15., 6.) 9. Megjelenik Jakabnak, az Úr testvérének (I. Kor. 15., 7.) 10. Végül pedig megjelent a 11 apostolnak az olajfák hegyén, ahonnan aztán felméné a mennyekbe (Márk. 16., 19; Luk. 24., 50; Apcs. 1., 1–9.) Vannak szemtanúk. Ezeket a tanukat szeretik a hitellenek megbizhatatlan rajongó embereknek feltüntetni, akik visionáltak, hallucináltak. Káprázat, káprázat! Nagyon furcsa okoskodás ez, ami ellen az evangéliom betüje tiltakozik. A Mester szűkebb

köre korán sem várta, hogy beteljesedjék, amit egyszer régebben megjövendőlt nekik, hogy az emberfia feltámadjon harmad napon (Mát. 16., 21; 8., 31; 9., 31; 10., 34; Luk. 9., 22; 18., 33; 7; Ján. 2., 19). Azzal, hogy meghalt a Gólgotán, elvesztették minden beléje vetett hitüket és reménységüket. Világosan tűnik ki ez az Emmausba siető tanítvány szavaiból, amikor így szól: »Pedig mi azt reméltük, hogy ő az, aki meg fogja váltani Izraelt.« (Luk. 24., 21.) Reméltük, de már nem reményeljük. Ez ezeknek a szavaknak igazi magyarázata. A tanítványok korán sem voltak feszült csodavárakozásban, sőt a hír a legnagyobb meglepetésként hatott körükben. Eleinte nem is hittek annak, amit az asszonyok mondtak. »Szavuk üres beszédnek látszott azok előtt és nem hívének nekik.« Luk. 24., 11. jegyzi meg az Irás. Ezek után azt mondani: »Csodát láttak, mert várták« — legalább is nem komoly dolog. Csodát láttak, de nem azért, mivel káprázott a szemük, hanem mert valóban csoda történt, mert a Krisztus tényleg feltámadott. Egyébként azok a férfiak, akik látták a Krisztust, amint őket az evangéliumokból egyrészt, másrészt saját irataikból ismerjük, koránt sem teszik a hallucináló rajongók hatását ránk. Nagyon is józan gondolkozású férfiak voltak, akik nem hordták a 20-ik század emberének hiszterikumát magukban. Hogy később is voltak gyakran látomásaik, annak oka nem lelki állapotuk, vagy fantáziájuk túlfűtöttségében vagy testüknek szervi hibájában rejlett, az oka akkor is rajtuk kívül állott és a látomás éppen olyan kétségbevonhatatlan reális valóság volt számunkra, mint maga a feltámadás, ha mindjárt más formában is nyilvánult. Egyébként olvassuk el ezeknek a férfiaknak az iratait, tanulmányozzuk életüket, vajjon a lelki abnormalitás bélyegét hordozzák-e magukon? A legelfogultabb patalogusnak is azt kell mondani: »Itt ép lelkű emberekkel állunk szemben.« És hogy mégis hirdették: feltámadt a Krisztus, annak meg volt a maga különös oka, amit úgy hívunk: *élmény*. De feltéve, hogy a Krisztus tényleg csupa lelki nyomorékot tüntetett ki különös bizalmával és vont közvetlen a körébe, még ha hallucinált is az a tizenegy férfiú és néhány Galileából való asszony, még akkor is elvitathatatlan tény, hogy Pál apostol azt írja: »Azután megjelent több, mint ötszáz atyafinak egyszerre.« És Pál apostol nem a levegőből kapta ezt az állítását, mert ezek »közül legtöbben mind máig élnek, némelyek azonban el is aludtak.« Ezt írja Pál apostol 57-ben, miután évekkal előbb 38-ban Gal. 1., 18—24; Apcs. 9., 26; azután 44-ben Apcs. 11., 30; 12., 25., majd 52-ben Apcs. 15., 1—29; Gal. 2., 1—10; maga járt Je-

ruzsálemben és találkozott nem eggyel, hanem sokakkal, aki bizonyosságot tett: »Én látam a feltámadt Krisztust.« A feltámadás tagadóinak minden időben kényelmetlen volt ez az 500 tanu és úgy igyekeztek magukon segíteni, hogy kétségbevittek a Pálfele levelek hitelességét, de ma már ott tartunk, hogy a racionalista theologus sem mer a négy főlevél páli eredetében kételkedni. Az előbb idézett pedig az első korinthusi levélből van véve. I. Kor. 15., 6. Ha a világtörténet nagy eseményeit tanukkal kell igazolni, úgy a feltámadás eseménye sem nélkülözi a megbízható tanukat.

De van egyéb is, ami szinte kényszeríti az embert, hogy ne tartsa agyrémnek a Krisztus feltámadását. Mindenek előtt az apostolok meggyőződésének ama erejére gondolok, amellyel ezt a tényt a szélrózsának minden irányában hirdették. Egyéb véleményükben itt-ott ingadozókká lettek, mint azt Pál apostol Péterről följegyzi nekünk. Gal. 2., 11—14., de ama hitükhez, hogy Krisztus feltámadt, soha a kételynek még csak árnyéka sem fért. Mint amilyen biztos az, hogy a nap ragyog az égen, oly sziklaszilárd valóság az, hogy Krisztus feltámadt. És a meggyőződés eme szilárdságában rejlik a siker rendkívülisége is. Csak azt tudjuk sikerrel hirdetni és emberekkel elfogadtatni, amiben mi saját magunk is kétségtelenül hiszünk, mert akkor szívünkben szólnunk és ami a szívből jön, a szívbe megy. Senki se gondolja, hogy az eszmék újdonságában vagy a keresztyén tan rendkívüliségében rejlett a siker. Egy személy és a tények voltak azok, melyekkel operáltak, hogy Jézus a testben megjelent Krisztus s hogy ez a Krisztus meghalt a mi bűneinkért az irások szerint és hogy eltemettetett s hogy feltámadt harmadnapon az irások szerint I. Kor. 15., 4—5. S azt, hogy a Krisztus feltámadt, nem hagymázos álom emlékeképen bírták, sokkal több: érzéki tapasztalatok útján szerzett bizonyosság volt nekik. Pál apostol megrendíthetetlen tényként mondja: »Legutolszor pedig nekem is megjelent.« I. Kor. 15., 8. Es micsoda, szinte megrendítő komolysággal vallja Apcs. 22. és 26., hogy látta és hallotta a Krisztust. Ha csak visióárlnak, előbb-utóbb felébred bennük a kétség: hát ha még sem? A visiók, ha hatásokban erősebbek is az álmnál, hosszú évtizedekre nem képesek az életet irányítani, mert az álmok előbb-utóbb elszintelenednek és hitelüket veszítik, de János a hagyomány szerint élt száz néhány évet és még akkor is azt mondta, hogy a Krisztus feltámadt. Igen, a tanítványok szilárd meggyőződése a feltámadás egyik legerősebb bizonyítéka.

De nézzünk szembe azzal a meg nem engedett lehetőséggel, hogy a Jézus sirja

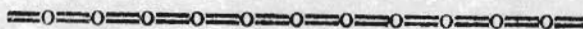
körül mégis csak történt valami kegyes csálás. A gonosz rágalom eléggé korán világgá kürtölte, hogy a tanítványok lopták el a holttestet. Máté 28., 18. Hogy miképpen lett volna az lehetséges, mikor római zsoldosok őrizték a sirt, azzal a rágalmozók nem igen törődtek. Ha tényleg a tanítványok lopták volna el, akkor csodálatos, hogy ez sohasem derült ki. Pedig kétségen kívül kutattak utána s annál lázasabban, minél inkább terjedt a hír és szaporodott a főpapkának olyan kellemetlen hívők száma. Nagyon ügyesen rejtették el — harsogják a hitellenek. Valahogyan ezt is el lehet képzelni. De hogy aztán a titok a saját körükből ki nem pattant, ez emberileg lehetetlen. Az amerikai Smith József a mormonizmus alapítója, csak nyolc emberrel szövetkezett s az egyik, Oliver Cowdery, később, amikor egyenetlenség támadt köztük, kerekén letagadta, hogy azokat az aranylapokat, melyekről Smith mormon könyvét diktálta, valaha látta. A belső nehézségeket és személyi ellentéteket az apostoli Kor. sem nélkülözte, de leleplezésnek nem akadunk nyomára. És bizonytalannak nem azért a szolidaritás érzete erősen kifejtett bennük, hanem, mert nem koholmány, hanem igaz tény volt, hogy a Krisztus feltámadt.

És van még valami, ami a feltámadás történelmi valósága mellett bizonyít. A feltámadásnak igaznak kell lenni, mert különben nem lett volna életképes a keresztyénység. A keresztyénység meghódította az emberi nemnek vagy háromötöd részét és átalakította a világot. Egy hazugság, légből kapott koholmány tudná a világot átalakítani? A hazugság erre képtelen. Erre csak az igazság képes. Hazugság ideig-óráig félre vezethet tömegeket, lehet jelszó, mely lázba hoz, de világot átalakító ereje nincs. Ami a világot átalakítja, annak az igazság pilléreirein kell nyugodni. Ez az erkölcsi bizonyíték minden egyéb bizonyíték mellett talán a legsúlyosabb.

Hihetünk-e a Jézus Krisztus feltámadásában? A felelet az: amilyen igaz, hogy a nap világos nappal az ég boltozatán ragyog, olyan igaz az, hogy a Krisztus feltámadt. Mert aki ennek történelmi valóságát tagadja, az az apostolokat, Jánost, Pált és velük az ösegyházat, melynek épp a feltámadás volt a legdrágább záloga vagy hazugoknak, vagy oktalan álmodozóknak, rajongó idegbetegeknek bélyegezi meg. A régebbiek közül Celsus, az újabbak közül Straus Dávid és társai tényleg ezt az álláspontot foglalták el. Csakhogy a pártatlan történelmi és szövegekritika bebizonyította vaskos tévedéseiket. Straus, Renan, Bruno Band könyveik ma már csak kuriozumok

miket senki sem vesz komolyan; rosszul sikerült regények, melyeket elért a rossz regények végzete. Az ős hitet nem lehetett megingatni, hisszük ma is, hogy Jézus meghalt, a mi bűneinkért az irások szerint és hogy eltemetett; és hogy feltámadott a harmadik napon az irások szerint. Hiszünk, még pedig nemcsak a Krisztus személye iránt való rajongó szeretetünkben kifolyólag, hanem, mert ennek a ténynek elfogadására készlet az Iráson kívül a logikus gondolkodás, a józan ész is.

Löbel János.

K. L., Nyiregyháza. Nagy örömmel nyugtatom azt a 100.000 koronát, amelyet ön mint lapunk hűséges olvasója még februárban kezimhez eljuttatott. Ugy értesültem, hogy ön akkor egy millió keresete után a *«Izedet»* a Békehangnak juttatta. Ez igen helyes eljárás, bár tenné meg minden olvasója lapunknak, akkor nem kellene annyit ráfizetni, mert bizony igen sokba kerül ma a lap és melléklete. Sokan még sem tavalyi, sem folyó évi tartozásukat nem rendezték. Merítsen ön továbbra is erőt, buzdítást és sok áldást lapunkból. Isten áldása nyugodjék munkáján!

L. J. Nagyon sajnáljuk, hogy betegségem miatt elmaradt az evangelizáció. De az Urnak ezzel is van terve. Tanulmányod különnyomata készen áll, de arra még mindig nem kaptam választ, van-e már fedezet? Hány példányt nyomassak?

Többeknek. Akik eddig híreket vagy kis cikkeket küldtek, azokat kérem, tegyék ezt meg minden hónapban.

Egy kevés fa is elegendő, hogy kis kályhámot befűtsem, miért zugolódjak tehát azért, mert nincsenek erdőim?

A bölcs asszony építi az ő házát, a bolond pedig önkézevel elrontja azt.

Az igazság felmagasztalja a nemzetséget, a bűn pedig gyalázatokra van a népeknek.

Április.

1. *Szerda*: Luk. 22. 24–38. 2. Móz. 19. 1–14. Mondá az Ur: Még igen sok föld maradt elfoglalni való. Józs. 13. 1. Eképen az Urnak igéje erősen nevedék és hatalmat vesz vala. Ap. esel. 12. 20.
2. *Csütörtök*: Luk. 22. 39–54. 2. Móz. 19. 16–25. Emlékezzél meg Uram, irgalmasságodról és kegyelmedről, mert azok öröktől fogva vannak, 25. zsolt. 6. Mindaz ki az Urnak nevéért segítségül hívja, megtartatik. Ap. esel. 2. 21.
3. *Péntek*: Luk. 55–65. 2. Móz. 20. 1–17. Azt kívánta ma kimondatni az Urral, hogy Isteneddé lesz neked, hogy járhas az ő utain, megtudhassad az ő rendeléseit és engedhess az ő szavának. 5. Móz. 26. 17. Aki a kevesen hü, a sokon is hü az, és ak ia kevesen hamis, a sokon is hamis. Luk. 16. 10.
4. *Szombat*: Luk. 22. 66. 23. 12. Zak. 9. 8–11. Azt mondja a balgatag, az ő szívében nincs Isten. 14. zsolt. 1. Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedüli igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust. Ján. 17. 3.
5. *Vasárnap*: Mát. 21. 1–9. Fil. 2. 5–11. Szólott az Ur Sámuelnek, ő pedig felele: Imhol vagyok. 1. Sám. 3. 4. Én vagyok az igaz szőlő és az én atyám a szőlőműves. Minden szőlővesszőt, mely én bennem gyümölcsöt nem terem, lemetsz. Mindazt pedig, mely gyümölcsöt terem, megtisztítja, hogy még több gyümölcsöt teremjen. Ján. 15. 1–2.
6. *Hétfő*: 92. zsolt. 2. Móz. 20. 18–24. És nevezé Jákob a hely nevét, ahol az Isten szólott vala övele, Bethelnek. Móz. 35. 15. Jézus látván a várost, síra azon. Luk. 19. 41.
7. *Kedd*: Luk. 25. 13–25. 2. Móz. 17. 11. Mert egyetlen egy áldozatával örökre tökéletessékké tette a megszentelteket. Zsid. 10. 14.
8. *Szerda*: Luk. 23. 20–38. 2. Móz. 32. 15–35. Te pedig őrizzed meg az én szövetségemet. 1. Móz. 17. 9. Járuljunk hozzá igaz szívvel, hitnek teljességével. Zsid. 10. 22.
9. *Csütörtök*: Ján. 13. 1–15. 111. zsolt. Nem egy Atyánk van-e mindnyájunknak? Nem egy Isten teremtett-e minket? Miért csalja ki-ki az ő felebarátját? Mal. 2. 10. Igyatok ebből mindnyájan, mert ez az én vérem, az ujszövetségnek vére, amely sokakért kiontaték bűnöknek bocsánatára. Mát. 26. 27–28.
10. *Péntek*: Ján. 19. 17–30. Es. 53. Én Uram vagy te; feletted való jó nincsen. 16. zsolt. 2. Elvégeztetett! És lehajtván fejét, kibocsátá lelkét. Ján. 19. 30.
11. *Szombat*: Luk. 23. 47–56. 118. zsolt. 14–24. A roskadozókat erővel övezi meg. 1. Sám. 2. 4. József begöngyölé a gyolcsba és elhelyezé egy sirboltba, amely kösziklából vala kivágva; és követ hengerite a ssirbolt szájára. Márk 15. 46.
12. *Vasárnap*: Márk. 16. 1–8. 1. Kor. 5. 6–8. Romlásodra lett Izrael, hogy ellenem törekedtél, a te segitőd ellen. Hos. 13. 9. Jertek lássátok a helyet, ahol feküdt vala az Ur. Máté 28. 6.
13. *Hétfő*: Luk. 24. 13–35. Ap. esel. 10. 34–41. Te megöntözöd a hegyeket a te palotádból, a te munkádnak gyümölcséből megelégitetik a föld. 104. zsolt. 13. Mikor pedig Jézus reggel föltámadott vala, megjelenék először Mária Magdolnának. Márk. 16. 9.
15. *Szerda*: Zsid. 1. 2. Móz. 34. 1–14. Magasztaltassál fel az egek felett óh Isten! Mind az egész földön legyen a te dicsőséged. 57. zsolt. 6. Ime győzött a Juda nemzetségéből való oroszán, Dávid gyökere. Ján. Jel. 5. 5.
16. *Csütörtök*: Zsid. 2. 1–8. 2. Móz. 34. 27–35. Áldanálak életem fogytáig a te nevedben emelném fel kezemet. 63. zsolt. 5. És az apostolok nagy erővel tesznek vala bizonyosságot az Ur Jézus feltámadásáról. Ap. esel. 4. 33.
17. *Péntek*: Zsid. 2. 9–18. 4. Móz. 6. 22–27. Mit zugolódik az élő ember? Ki-ki a maga bűneiért bűnhődik. Jer. sir. 3. 39. Elküldte Jézus Krisztust, aki néktek előre hirdettetett. Ap. esel. 3. 20.
18. *Szombat*: Zsid. 3. 1–14. 4. Móz. 10. 29–119. Kicsoda hasonló hozzám, és kicsoda szab nékem törvényt. Jer. 49. 19. Elvégeztem a munkát, melyet rám bízál. Ján. 17. 4.
19. *Vasárnap*: Ján. 20. 19–31. 1. Ján. 5. 1–5. Mert ő szemmel tartja mindenkinek útját és minden lépését jól látja. Jób 34. 21. Léven annakéért nagy főpapiunk, aki áthatolt a meny nyeken, Jézus, az Istennek fia. Zsid. 4. 14.
20. *Hétfő*: 95. zsolt. 4. Móz. 11. 10–23. Örvendeztessétek meg szívemet. 4. zsolt. 8. Boldog az a szolga, akit az ő ura mikor hazajön, munkában talál. Luk. 12. 43.
21. *Kedd*: Zsid. 4. 1–13. 4. Móz. 11. 24–35. A vékabeli liszt nem fogyott el. 1. Kir. 17. 16. És mindnyájan evének és megelégedének. Máté 14. 20.
22. *Szerda*: Zsid. 4. 14–5. 10. 4. Móz. 12. 1–15. És hitt a nép és megértette, hogy meg-

látogatta az Ur Izráel fiait. És meghajták magukat és leborulának. 2. Móz. 4. 31. Mindent jól cselekedett. Márk 7. 37.

23. *Csütörtök*: Zsid. 5. 11—68. 4. Móz. 13. 1—33. A vagyontokba, ha nő, el ne bizakodjatok. 62. zsolt. 11. Jobb adni, mint venni. Ap. csel. 20. 35.

24. *Péntek*: Zsid. 6. 9—10. 4. Móz. 14. 1—19. Én igazságban nézem a te orcádat. 17. zsolt. 15. Jó dolog, hogy kegyelemmel erősítsék meg a sziv. Zsid. 13. 9.

25. *Szombat*: Zsid. 7. 1—7. 23. zsolt. Mert lelke szenvedése folytán látni fog. Es. 53. 11. A bűneik bocsánatját veszi az ő neve által mindenki, aki hiszen ő benne. Ap. csel. 10. 43.

26. *Vasárnap*. Ján. 10. 12—16. 1. Pé. 2. 21—25. Azoknak jelentettem meg magamat, akik én felőlem nem tudakoztak. Ezs. 65. 1. A te könyörgéseid és alamizsnáid felmentek Istennek elcibe emlékezetnek okáért. Ap. Csel. 10. 4.

2. Hétfő: 96. zsolt. IV. Móz. 14. 20035. Boás monda az aratóknak: Az Ur legyen veletek! Kik mondanak néki: Megáldjon téged az Ur! Ruth. 2. 4. Ne gyűjtsetek kincset e földön, hanem gyűjtsetek magatoknak kincset a menyországban. Máté 6. 19.

28. *Kedd*. Zsid. 8. IV. Móz. 14. 36—45. Örizz meg az én lelkemet és szabadíts meg engemet hogy meg ne szégyenüljek. 25. zsolt. Menjtek be az örök életre a szoros kapun, mert tágas kapu az és széles ut, amely veszedelmre viszen és sokan vannak, akik azon járnak. Máté 7. 13.

29. *Szerda*: Zsid. 9. 1—15. IV. Móz. 20. 1—12. Mikor jóakarattal vagyon az Ur valakinek utaihoz, még annak ellenségeit is jóakaróivá teszi ahhoz. Péld. 16. 7. Én veled vagyok és senki nem támad reád, hogy neked ártson. Ap. Csel. 18. 10.

30. *Csütörtök*: Zsid. 9. 16—28. IV. Móz. 21. 1—9. Az Urnak ellenségei megtöretnek. 1. Sám. 2. 10. Azon örüljete, hogy a ti neveitek felirattak menyben. Luk. 10. 20.

Jobb a kevés az Urnak félelmével, hogy-nem mint a temérdek kincs, ahol háboruság van.

Te mióta állsz az Üdvözítő szolgálatában? Lehet-e reá panaszod? Légy te is hű hozzá mindhalálig.

Ha egy katona nem tud jobban küzdeni, mint egy fiatal földműves, akkor le az egyenruhával!

HOL ÉS MIKOR TARTUNK ISTENTISZTELETET

Budapest, VI. Felsőerdősor 5. földsz. Vasárnap d. e. 10 órakor istentisztelet, d. u. 5 órakor bibliamagyarázat, kedd d. u. 5 órakor bibliamagyarázat.

Budapest, VI. Felsőerdősor 5. l. em. Vasárnap d. e. 10 órakor istentisztelet esüt. este 7 órakor bibliamagyarázat.

Budapest, Országbíró-ut 12—14. Vasárnap d. u. 3 órakor istentisztelet. Szerda este 7 órakor bibliamagyarázat.

Kispesten, Nagy Sándor-u. 5. sz. Vasárnap d. u. 4 órakor istentisztelet, Kedden este 7 órakor bibliamagyarázat, Péntek este 7 órakor bibliamagyarázat

Cinkota, Elhmann-telep 3. barak, 2. ajtó. Vasárnap d. e. 10 órakor d. u. 5 órakor, Szerda este 7 órakor bibliamagyarázat.

Nyiregyháza, Desseffy-tér 10. sz. Vasárnap d. e. 1/2 11., este 7. Szerda és péntek este 7. Téglyagár minden kedd este 7. Ószőlő minden csütörtök este 7.

Ibrány minden második vas. d. u. 2.

Nagykálló Kiskut-u. minden vasárnap d. u. 4.

Tégláson: minden második vas. d. u. 2.

Miskolcz. Ujvilág-utca 44. Minden vas. d. u. 4. szerda este 7.

Arnóton minden csüt. este 7—8.

Hejőcsaba minden péntek este 8.

Dombóváron, Bezerédi-u. 27. Minden vasárnap és péntek este 8 bibliamagyarázat.

Kaposszekeső. Minden vasárnap d. e. 10 órakor istentisztelet. Szerda este bibliamagyarázat.

Kaposvár, Németh István-u. 2. Minden 2-ik vas. d. u. 4 órakor, csüt. este 8 órakor bibliamagyarázat.

Döbröközön. Minden második vasárnap.

Györkönyben kápolnában. Minden vasárnap d. e. 10 órakor, este 8 órakor istentisztelet, Szerda este 8 órakor bibliamagyarázat.

Nagyszékely. Minden második vasárnap d. e. 10 órakor istentisztelet

Borjád. Minden második vasárnap d. e. 10 órakor este órakor bibliamagyarázat.

Kiadó: „Keresztény Könyvesház” k. f. Szövetkezet
Budapest, VI., Felsőerdősor 5. szám.
A szerkesztésért felelős: WALLRABENSTEIN JAKAB.
Kiadóhivatal: Nyiregyháza Desseffy-tér 10. szám.